

Omlouvám se Samsonovi za výpůjčku názvu jeho pěkné písně. K napsání těchto několik řádek mě nepřiměly ani tak Euro volby, ostatně až bude článek publikován, bude vše jasné. Spíše bych se chtěl zabývat tím, co se kolem voleb dělo i ve spojitosti s hudbou. Domnívám se, že asi tak devadesát procent voličů by neumělo vysvětlit úlohu a fungování Evropského parlamentu. Otázkou je, zda mezi tuto neosvícenou většinu nepatří i většina kandidátů. Spojením obou veličin vzniká způsob lákání voličů. V podstatě se jedná o stejná hesla jako před jinými volbami v rámci republiky. Tvůrci spotů či jiných „lákadel“ by stejně mohli působit na podprahové vnímání budoucích konzumentů umělého medu či kupce pastí na myši. Důležitý je pouze a jedině kšeft. Horší je, když si kandidáti berou na pomoc i osoby VIP. Pokud tyto osoby zlepší svůj rodinný rozpočet, budiž. Takové případy však nejsou vždy. ODS požádala VIP Jaromíra Nohavicu o souhlas s užitím jeho písně Euročardáš. Souhlas byl udělen, a to grátis. Dovolím si reprodukovat „stěžejní část textu“: „*Český člověk strach má. Lepší je koruna či drachma. Běžte někam s Eurem. My vám naňho seurem!*“ Kdysi napsal jeden z hudebních kritiků, že autor textu balady Nautilus pro Václava Neckáře by neměl volit rým „lveta-kravata“. Jestliže prezidenta republiky, který je bohužel naší ostudou, podporují hvězdy typu Dana Hůlky, dobře, rovný rovného si hledá. Když ale autor Darmoděje, Komety a jiných textových klenotů složí tak přízemní a laciné rýmování, nevím, jak to mám chápat? A pokud dá souhlas k užití tohoto díla pro oblbující a ničím nezdůvodněnou volební propagandu, mé chápání končí. Zůstane jen laciný víno na dně sklenky, z níž vonívalo vzácné mešní víno.